

Βιομηχανική Οργάνωση

Εισαγωγή σε Ρυθμιστική Πολιτική και Πολιτική Ανταγωνισμού (μέρος 3^ο)

Διδάσκων: Δρ. Ανδρέας Λαμπρινίδης
lamprinidis@aueb.gr

Εισαγωγή σε Ρυθμιστική Πολιτική και Πολιτική Ανταγωνισμού

5. Φυσικό Μονοπώλιο – Ρύθμιση Τιμής

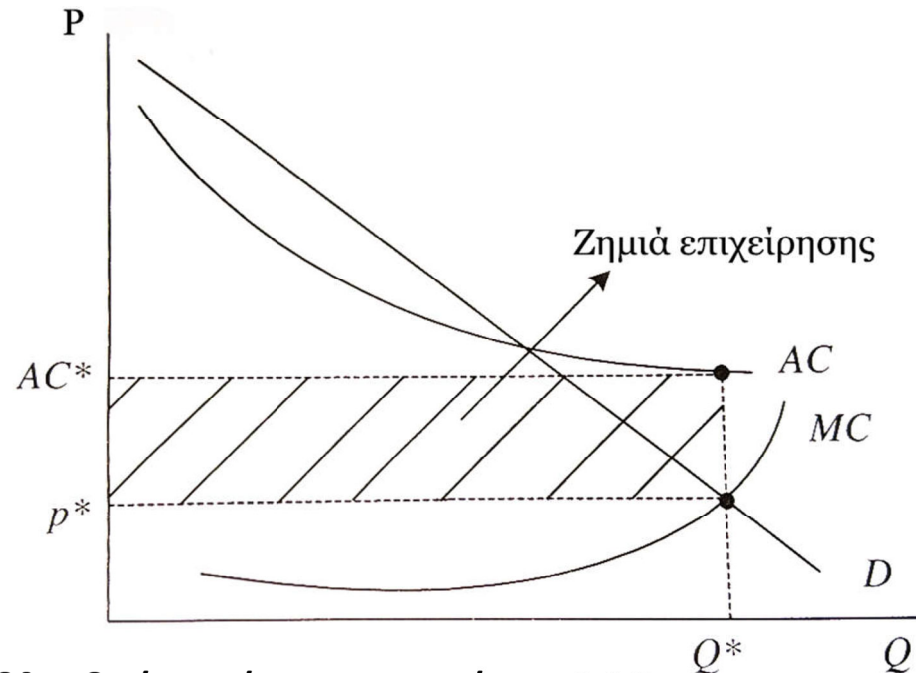
5. Φ.Μ. – Ρύθμιση τιμής

- Όταν μια επιχείρηση είναι φυσικό μονοπώλιο, ανησυχεί λιγότερο για τον κίνδυνο να εισέλθουν στον κλάδο νέες επιχειρήσεις και να υπονομεύσουν τη μονοπωλιακή δύναμή της.
- Οι επιχειρήσεις που σκέφτονται να εισέλθουν στην αγορά, γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να επιτύχουν το ίδιο χαμηλό κόστος που απολαμβάνει ο μονοπωλητής, επειδή, μετά την είσοδό τους, κάθε επιχείρηση θα ελέγχει ένα μικρότερο κομμάτι της αγοράς.
- Δύο προβλήματα:
 1. Η ελεύθερη αγορά θα οδηγήσει σε μονοπώλιο $\Rightarrow P > MC$
 2. Εάν με ρύθμιση την υποχρεώσουμε να θέσει $P = MC$ θα έχει ζημιές

5. Φ.Μ. – Ρύθμιση τιμής

- Όταν έχουμε οικονομίες κλίμακας => φθίνων AC

- Σε οικονομίες κλίμακας => φθίνων AC
- Φθίνων AC => $MC < AC$
- Για $P = MC \Rightarrow P < AC$
- Η επιχείρηση θα έχει ζημιές

- Σε αυτή τη περίπτωση, αν επιβληθεί ανώτατη τιμή το MC, η επιχείρηση θα προτιμήσει να βγει από το κλάδο
- Άρα, το πρωτεύον άριστο αποτέλεσμα δεν είναι εφικτό

5.1. Φ.Μ. – Τιμολόγηση μέσου κόστους

- Πως θα μπορέσουμε να θέσουμε τιμή όσο το δυνατόν πλησιέστερα στο MC χωρίς να την οδηγήσουμε σε έξοδο;
- Αν τεθεί $P = AC$ δεν θα υπάρχουν ζημιές => δεν θα οδηγηθεί σε έξοδο
- Αυτή θα φέρει το δευτερεύον άριστο αποτέλεσμα
- Προφανώς δεν είναι το πρωτεύον άριστο αλλά με αυτό το τρόπο η επιχείρηση δεν αποχωρεί από την αγορά

5.1.α Φ.Μ. – Τιμολόγηση μέσου κόστους (παράδειγμα)

- Συνεχίζουμε με το παράδειγμα
- Συνάρτηση κόστους: $c(q) = 350 + 20q$
- Αντίστροφη συνάρτηση ζήτησης $p = 100 - 2q$
- Είχαμε βρει: $AC = \frac{350}{q} + 20$
- Αν της επιβληθεί τιμολόγηση μέσου κόστους ($P = AC$) έχει δύο λύσεις
 - $q = 35$ ή 5
- Ποιά είναι προτιμότερη;
- Προφανώς η μεγαλύτερη ποσότητα!
 - Χαμηλότερη τιμή
 - Κάλυψη μεγαλύτερου μέρους της ζήτησης
 - Χαμηλότερο μέσο κόστος => υψηλότερη αποτελεσματικότητα

5.1.α Φ.Μ. – Τιμολόγηση μέσου κόστους (παράδειγμα)

- Ας το δούμε και αλγεβρικά
- Η κοινωνική ευημερία δίνεται από:
 - $W = \text{πλεόνασμα καταναλωτών} + \text{πλεόνασμα παραγωγών}$
- Το πλεόνασμα παραγωγών δίνεται από:
 - $PS = (P - MC)q$
- Το οποίο είναι ίσο με
 - 350€ για $q = 35$
 - 350€ για $q = 5$
- Το πλεόνασμα καταναλωτή είναι
 - 1225€ για $q = 35$
 - 25€ για $q = 5$
- Άρα η κοινωνική ευημερία είναι
 - 1575€ για $q = 35$
 - 375€ για $q = 5$

5.1.α Φ.Μ. – Τιμολόγηση μέσου κόστους (παράδειγμα)

- Άρα η σκέψη μας ότι η μεγαλύτερη ποσότητα θα είναι και προτιμότερη (δεδομένου ότι $P \geq MC$) ήταν σωστή
- **Ερ:** πως θα άλλαζε ο υπολογισμός του πλεονάσματος παραγωγών αν το σταθερό κόστος ήταν αποφευκταίο;
- Θα ταυτιζόταν με τα κέρδη
- Θα ήταν μηδενικό
- Η κοινωνική ευημερία θα ταυτίζεται με το πλεόνασμα καταναλωτή

5.2. Φ.Μ. – Τιμολόγηση οριακού κόστους με επιδότηση

- Μέχρι στιγμής ξέρουμε ότι αν ο ρυθμιστής επιβάλλει
 - τιμή ίση με οριακό κόστος θα οδηγήσει σε έξοδο την επιχείρηση
 - τιμή ίση με το μέσο κόστος πετυχαίνει μεν καλύτερο αποτέλεσμα αλλά όχι το πρωτεύον άριστο
- Πως θα μπορούσε ο ρυθμιστής να επιβάλλει $P = MC$ χωρίς να οδηγήσει σε έξοδο την επιχείρηση;
 - Με επιδότηση ίση με τη ζημιά της!
- Άρα θα μπορούσε να πετύχει έτσι ανώτερη αποτελεσματικότητα;
 - Η απάντηση δεν είναι τόσο απλή

5.2. Φ.Μ. – Τιμολόγηση οριακού κόστους με επιδότηση

- Η απάντηση θα εξαρτηθεί
 1. Από που προέρχονται οι πόροι για την επιδότηση; (πχ φορολόγηση)
 - Τι στρεβλώσεις φέρνει;
 2. Πόσο καλή είναι η πληροφόρηση;
 - Η επιχείρηση έχει κίνητρο να υπερβάλλει
 3. Μήπως εντείνει το πρόβλημα της «ρυθμιστικής σύλληψης»;
 - Επιχειρήσεις πιέζουν για υψηλότερες επιδοτήσεις
 - Σε αντίθεση με τυχόν επιτρεπόμενες υψηλότερες τιμές, οι επιδοτήσεις δεν γίνονται αντιληπτές από τους καταναλωτές
 4. Μήπως εξαλείφει τα κίνητρα των επιχειρήσεων για μείωση τους κόστους τους;
 - Έχουμε πιο αναποτελεσματική παραγωγή

5.2. Φ.Μ. – Τιμολόγηση οριακού κόστους με επιδότηση

- Εναλλακτικά θα μπορούσε να λειτουργεί ως δημόσια/κρατική
- Θεωρητικά θα μπορούσε να προσεγγίσει το κοινωνικό άριστο αφού στόχο θα είχε τη μεγιστοποίηση της κοινωνικής ευημερίας και όχι των κερδών
- Υπάρχουν όμως και πάλι προβλήματα
 1. Εξακολουθεί να χρειάζεται επιδότηση
 - Απαιτεί πόρους που αντλούνται με τρόπο που δημιουργούν στρεβλώσεις
 2. Συνήθως μια δημόσια επιχείρηση λειτουργεί λιγότερο αποτελεσματικά από μια αντίστοιχη ιδιωτική
 - Χειρότερη κατανομή πόρων και χαμηλότερη ποιότητα προϊόντος

5.2. Φ.Μ. – Τιμολόγηση οριακού κόστους με επιδότηση (παράδειγμα)

- Ας δούμε το αποτέλεσμα στο παράδειγμά μας
 - $c(q) = 350 + 20q$
 - $p = 100 - 2q$
- $AC = \frac{350}{q} + 20$
- Βρίσκουμε το $MC = 20$
- $\Pi = -350\text{€}$
 - Είναι εύκολο να δείξουμε ότι οι ζημιές είναι γενικά ίσες με το σταθερό κόστος
- Άρα με επιδότηση 350€ μπορεί ο ρυθμιστής να επιβάλει $P = MC$ χωρίς να οδηγηθεί σε έξοδο η επιχείρηση
- Θα αυξηθεί η παραγωγή σε ποσότητα ίση με 40 καθιστώντας την αγορά πιο αποτελεσματική ($P = MC$)

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση

- Μέχρι στιγμής έχουμε υποθέσει γραμμική τιμολόγηση
- Στην καθημερινότητά μας όμως γνωρίζουμε ότι δεν εφαρμόζεται πάντα γράμμικα
- Μπορεί η τιμή να διαφέρει καθώς μεταβάλλεται η ποσότητα ή να υπάρχει και κάποιο πάγιο έξοδο
 - Υπηρεσίες ηλεκτρικού ρεύματος ή νερού υπάρχει ένα πάγιο έξοδο και η μονάδα χρέωσης διαφέρει σε κλίμακες
 - Στις συγκοινωνίες η τιμή διαφοροποιείται στα ημερήσια ή μηνιαία πακέτα
- Πως θα μπορούσε να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα σε αγορά φυσικού μονοπωλίου;

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση

- Γνωρίζουμε ότι για $P = MC$ η επιχείρηση έχει ζημιές ίσες με το σταθερό κόστος
- **Ιδέα:**
- Να μοιραστούν οι καταναλωτές το σταθερό κόστος
- Άρα αν έχουμε η καταναλωτές μπορούμε να κάνουμε μια τιμολόγηση δύο μερών όπου
 - Πάγιο: $A = FC/n$
 - Τιμή μονάδας: $P = MC$

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση (παράδειγμα)

- Στο παράδειγμα μας, αν είχαμε 100 καταναλωτές που αγοράζουν το προϊόν, ποιά θα ήταν η επιθυμητή μη γραμμική τιμολόγηση;
- Θυμίζουμε ότι
 - $C(q) = 350 + 20q$
 - $p = 100 - 2q$
- Το πάγιο θα είναι ίσο με το μερίδιο τους σε σταθερό κόστος
 - $A = 3,5 \text{ €}$
- Η τιμή θα είναι ίση με το οριακό κόστος
 - $P = 20$
- Θα παραχθεί $q = 40$

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση

- Άρα η επιχείρηση παραμένει στην αγορά και επιτυγχάνουμε αποτελεσματικότητα
 - εφόσον ο καταναλωτής είναι αυτός που θα επιλέξει αν θα χρηματοδοτήσει το κόστος της επιχείρησης δεν έχουμε στρέβλωση
 - Υπάρχουν όμως πάλι κάποια προβλήματα
 1. Αν υπάρχει δυνατότητα μεταπώλησης, η επιχείρηση θα έχει απώλειες εσόδων
 - Κάποιοι καταναλωτές θα μπορέσουν να αποφύγουν το πάγιο έξοδο αγοράζοντας το προϊόν από άλλους
 - Στις αγορές βέβαια που εξετάζουμε (πχ τηλεπικοινωνίες) δεν θα είναι εφικτή η μεταπώληση λόγω δυσκολίας ή υψηλού κόστους
- Άρα δεν θα μας απασχολήσει

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση

2. Κάποιοι καταναλωτές που μπορεί για $P = MC$ να το αγοράζαν, να προτιμήσουν να μην συμμετέχουν στο εγχείρημα
 - Το πάγιο έξοδο μπορεί να υπερβαίνει την ευημερία που αποκομίζει και να επιλέξει να μην το καταναλώσει
 - Εάν είχε σκοπό να καταναλώσει μικρή ποσότητα, μπορεί να είναι ασύμφορο για αυτόν να πληρώσει ένα μεγάλο πάγιο
 - Θα επιλέξει να μην συμμετάσχει στην κατανάλωση
 - Πως θα μπορούσαμε να περιορίσουμε το πρόβλημα;

5.3. Φ.Μ. – Μη γραμμική τιμολόγηση

- Λύσεις:
 - i. Περισσότερες από μια τιμολογήσεις όπως:
 - Το πάγιο να διαφέρει βάσει κάποιων ορατών χαρακτηριστικών τους (πχ αστικές ή μη αστικές περιοχές, επιχειρηματική ή μη επιχειρηματική χρήση κλπ)
 - Να προσφέρει στους ίδιους τους καταναλωτές ένα σύνολο διαφορετικών συμβολαίων για να επιλέξουν, δηλαδή ένα μενού διαφορετικών τιμολογήσεων (πχ χαμηλότερο πάγιο με υψηλότερη τιμή μονάδας)
 - ii. Εάν δεν είναι εφικτή η διάκριση, η δευτερευόντος άριστη τιμολόγηση θα είχε κάποιο υψηλότερο P και χαμηλότερο A
 - Θα καλύπτει τις ζημιές της επιχείρησης και θα αποκλείει κάποιο άριθμο καταναλωτών

5.3.α. Μη γραμμική τιμολόγηση ως δύο αγορές

- Τη μη γραμμική τιμολόγηση μπορούμε να την δούμε και ως δύο διαφορετικές αγορές
- Έστω δίκτυο τηλεπικοινωνιών
- Το πάγιο A αντιστοιχεί στην τιμή για την υπηρεσία πρόσβασης στο δίκτυο
 - Μπορεί κάποιος να θέλει μόνο να δέχεται κλήσεις
- Η τιμή μονάδας P αντιστοιχεί στη κατανάλωση/κλήση
- Δηλαδή η συνολική πληρωμή του καταναλωτή, που αποτελείται από δύο μέρη, αντιστοιχεί στην πληρωμή δύο διαφορετικών αγορών

5.3.α. Μη γραμμική τιμολόγηση ως δύο αγορες

- Θυμηθείτε (ή ρωτήστε τους γονείς σας) ότι παλαιότερα μπορούσες να είσαι δίκτυο ΟΤΕ αλλά για τις κλήσεις να είσαι σε άλλη εταιρεία (πχ Forthnet, Tellas κλπ)
- Άρα είχαμε ένα (φυσικό) μονοπώλιο στην αγορά υπηρεσιών δικτύου και μια ανταγωνιστική αγορά στις τηλεφωνικές κλήσεις
- Συνεχίζει να υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός και σήμερα όσον αφορά τη χρήση των καλωδίων (δίκτυο με χάλκινα καλώδια)
 - Οι εναλλακτικοί πάροχοι πληρώνουν ένα σταθερό ποσό ανά πελάτη για τη χρήση του δικτύου

5.4. Ρύθμιση με περισσότερα από ένα προϊόντα

- Στην πλειονότητα τους οι επιχειρήσεις δεν παράγουν μόνο ένα προϊόν
- Μια επιχείρηση που παράγει η προϊόντα:
 - έχει ένα εννιαίο σταθερό κόστος FC
 - έχει για κάθε προϊόν i χωριστό μεταβλητό κόστος i
 - $C(q_1, \dots, q_n) = FC + VC_1 + VC_2 + \dots + VC_n$
- Έαν αυτή η επιχείρηση είναι μονοπωλιακή στις αγορές που δραστηριοποιείται, ποιά θα ήταν μια θεμιτή ρύθμιση τιμών;
- Αυτή η ρύθμιση τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει;
 - Να πλησιάσουμε την κοινωνικά άριστη κατανομή
 - Η επιχείρηση (συνολικά) να μην έχει ζημιές ώστε να παραμείνει στην αγορά

5.4. Ρύθμιση με περισσότερα από ένα προϊόντα

- Αν θέταμε τιμή κάθε προϊόντος i το οριακό του κόστος (δηλαδή $p_i = mc_i$)
 - Η επιχείρηση θα είχε ζημιά ίση με το σταθερό κόστος FC
- Ιδέα:
- Να αυξήσουμε τις τιμές αναλογικά μέχρι το σημείο όπου καλύπτετε το FC
- Να θέσουμε τιμή κάθε προϊόντος ίση με το οριακό κόστος επαυξημένο με το μερίδιο που του αναλογεί σε σταθερό κόστος
- Λύθηκε το πρόβλημα;
- Όχι γιατί μπορεί μεν να μην έχει ζημιές αλλά δεν είναι απαραίτητα η πιο αποτελεσματική λύση

5.4. Ρύθμιση με περισσότερα από ένα προϊόντα

- Μια ορθότερη προσέγγιση θα ήταν να μεγιστοποιήσουμε την κοινωνική ευημερία υπό τον περιορισμό να μην έχει ζημιές η επιχείρηση
- Κάποια προϊόντα έχουν μικρότερη ελαστικότητα
- Μια αύξηση των τιμών τους θα μείωνε λιγότερο την κατανάλωση
 - Μεγαλύτερη αύξηση εσόδων
 - Μικρότερη μεταβολή στην κοινωνική ευημερία
- Βάσει αυτής της συλλογιστικής, μεγιστοποιώντας την κοινωνική ευημερία καταλήγουμε στην **τιμολόγηση Ramsey**

$$\frac{P_i - MC_i}{P_i} = \frac{\lambda}{1 + \lambda \epsilon_i} \quad (1)$$

5.4. Ρύθμιση με περισσότερα από ένα προϊόντα

- Το λ αφορά το βάρος του περιορισμού
 - Όσο υψηλότερο τόσο περισσότερο πρέπει η τιμή να υπερβαίνει το οριακό κόστος
 - Αν δεν είχαμε φυσικό μονοπώλιο τότε τιμή $P_i = MC_i$ θα κάλυπτε τα έξοδα της επιχείρησης => το λ θα ήταν μηδενικό
- Θυμίζει τον Lerner index.
 - Η διαφορά είναι ο λόγος $\lambda/1+\lambda$ που κρατά τις τιμές ακριβώς στο σημείο που καλύπτει τις ζημιές της (δεν θα έχει υπερ-κανονικά κέρδη)
- Ας δούμε τώρα δύο προϊόντα i και j
- Από το κανόνα τιμολόγησης του Ramsey καταλήγουμε:

$$\frac{P_i - MC_i}{P_i} \varepsilon_i = \frac{P_j - MC_j}{P_j} \varepsilon_j$$

5.4. Ρύθμιση με περισσότερα από ένα προϊόντα

- Από την ισότητα προκύπτει ότι η τιμή θα ανεβεί λιγότερο στα προϊόντα με υψηλότερη ελαστικότητα ζήτησης
- Αγορές με χαμηλότερη ελαστικότητα προσφέρονται για την επίτευξη σημαντικών εσόδων χωρίς μείωση της ποσότητας
 - Ίσως έρχεται σε αντίθεση με «δικαιοσύνη» (πχ τα φάρμακα έχουν χαμηλότερη ελαστικότητα ζήτησης)
- **Παρατήρηση**: Η παραπάνω τιμολόγηση προφανώς μειώνει τις ποσότητες από αυτές του κοινωνικού άριστου πρώτης τάξης (δηλαδή $P_i = MC_i$)
 - Έχει υπολογιστεί ότι οι ποσότητες των προϊόντων τελικά μειώνονται όλες κατά την ίδια αναλογία
 - $\Delta q_i/q_i = \Delta q_j/q_j$

Εισαγωγή σε Ρυθμιστική Πολιτική και Πολιτική Ανταγωνισμού

6. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου

6.1. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου - σκεπτικό

- Σκεφτείτε το εξής πρόβλημα
- Έστω ότι ένας επιχειρηματίας εξετάζει το ενδεχόμενο να στήσει μια επιχείρηση για τη παραγωγή ενός νέου προϊόντος
- Για να στήσει την επιχείρηση γνωρίζει ότι στην αρχή θα έχει να καταβάλει πολύ υψηλές δαπάνες (έρευνα, μηχανήματα κλπ)
- Αυτό όμως που δεν γνωρίζει είναι κατά πόσο επιτυχές θα είναι το εγχείρημά του
 - Άρα αναλαμβάνει ένα ρίσκο!

6.1. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου

- Πότε θα έχει κίνητρο να υλοποιήσει το εγχείρημα και να στήσει την επιχείρηση;
 - Όταν τα κέρδη (σε περίπτωση επιτυχίας) είναι αρκετά για να τον δελεάσουν να αναλάβει το ρίσκο
- **Προσοχή**: Σε αυτό που περιγράψαμε έχουμε υψηλές δαπάνες
 - Ίσως καταλήξουμε σε Φυσικό Μονοπώλιο
- Αν σε μια οικονομία έχουμε ιστορικό αυστηρών παρεμβάσεων θα ανέμενε το ίδιο και για την δική του επιχείρηση ως πιθανό Φυσικό Μονοπώλιο
- Αν οι παρεμβάσεις ήταν τέτοιες που μηδενίζουν τα κέρδη, θα ανέμενε το ίδιο και για την δική του
- Ο επιχειρηματίας δεν θα χει κίνητρο να αναλάβει το εγχείρημα
- Το καινοτόμο νέο προϊόν δεν θα παραχθεί!

6.1. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου

- **Ιδέα:** Η Ρυθμιστική Αρχή να επιτρέψει στην επιχείρηση ένα «δίκαιο» ποσοστό απόδοσης της επένδυσής της
- Αρα τα συνολικά έσοδα θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε όχι μόνο να καλύπτουν τις δαπάνες αλλά να είναι επαυξημένα έτσι ώστε προσφέρουν ένα ποσοστό απόδοσης της επένδυσης
- Η λογιστική σχέση θα είναι:
 - Συνολικά Έσοδα = Συνολικές Δαπάνες + s * Βάση
 - Το s είναι το ποσοστό απόδοσης και είναι θετικό ($s > 0$)
 - Βάση μπορεί να είναι το επενδυμένο κεφάλαιο ή κάποιο άλλο σχετικό μετρήσιμο μέγεθος
- Η Ρυθμιστική Αρχή είτε μπορεί να θέσει άμεσα τις τιμές είτε να ανακοινώσει το ποσοστό και να αφήσει την επιχείρηση να τις επιλέξει

6.2. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου - προβλήματα

- Βλέπουμε οτι τα (επιτρεπόμενα) συνολικά έσοδα αυξάνονται όσο υψηλότερες οι συνολικές δαπάνες και η βάση/κεφάλαιο
 - Η επιχείρηση ίσως θελήσει να υπερβάλει ως προς αυτά για να επιτύχει υψηλότερα κέρδη
- Ως εκ τούτου προκύπτουν τα εξής ζητήματα:
 - i. Πως η Ρυθμιστική Αρχή θα μετρήσει το κεφάλαιο;
 - Επίπονη διαδικασία ακροάσεων, εκθέσεις εμπειρογνομόνων κλπ
 - ii. Μπορεί να στρεβλώσει τις επιλογές της επιχείρησης όσον αφορά τις εισροές
 - Θα χρησιμοποιήσει περισσότερο κεφάλαιο (ως απόλυτο μέγεθος)
 - Θα αλλάξει τις αναλογίες των εισροών υπέρ του κεφαλαίου (πιο προς εντάσεως κεφαλαίου)

6.2. Ρύθμιση ποσοστού απόδοσης κεφαλαίου - προβλήματα

- Ας δούμε λίγο πιο αναλυτικά το πρόβλημα της στρέβλωσης
- Το αποτέλεσμα της στρέβλωσης θα εξαρτηθεί και από το αν παράγει πολλαπλά προϊόντα
 - Αν παράγει μόνο ένα προϊόν, η παραγωγή μπορεί είτε να αυξηθεί (λόγω μεγάλης αύξησης του κεφαλαίου) είτε να μειωθεί (λόγω πιο αναποτελεσματικής αναλογίας εισροών)
 - Αν παράγει πολλαπλά προϊόντα, θα την οδηγήσει σε αύξηση της παραγωγής προϊόντων που είναι πιο προς εντάσεως κεφαλαίου και να μειώσει τα άλλα
- Σε κάθε περίπτωση θα έχουμε αναποτελεσματική κατανομή
 - ❑ Μακροπρόθεσμα όμως, αυτή η μεροληψία υπέρ του κεφαλαίου μπορεί να οδηγήσει σε καινοτομία, τεχνολογική πρόοδο και ενσωμάτωση των κερδών σε (νέο) κεφάλαιο
 - Θα οφελήσει τους καταναλωτές

- Τέλος 24^{ης} διάλεξης
- Βιβλίο Κατσουλάκου: I-4, IV-1
- Βιβλίο Cabral: 5.2

Σας ευχαριστώ!